

AI BUỒN HƠN AI

HOÀNG THỊ THƠ

Rất chậm, buồn

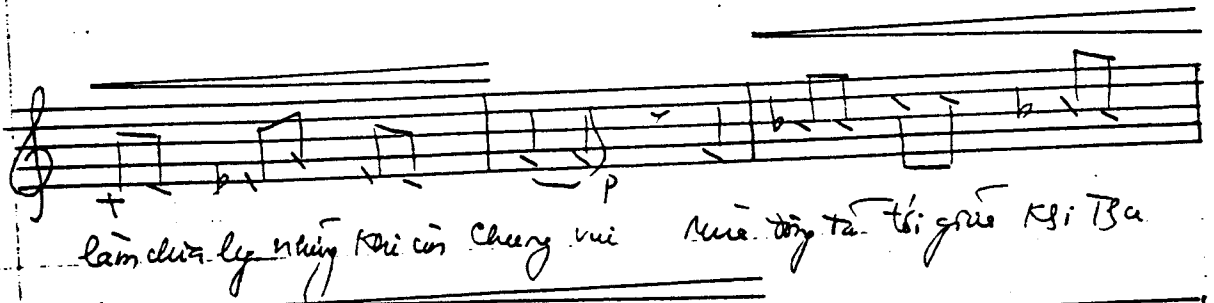
Thường quen nhau trên đường hàng vắng trong nắng thu

Sang bay mùa trăng sáng chưa tròn duyên cảm những ngày chia

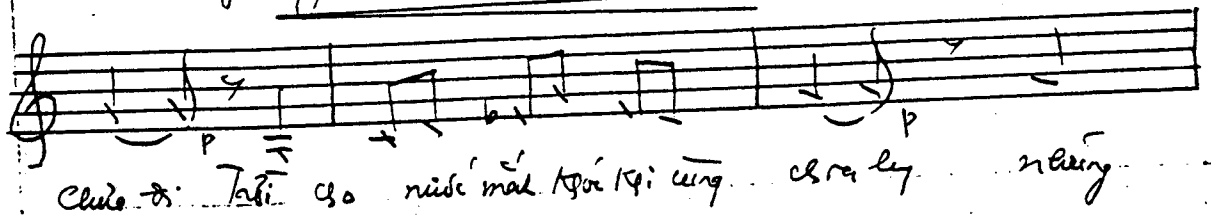
hỏi, những tình chia sẻ. Cảm lấy tay nhau em buồn lại

hỏi "hỏi lúc còn tay đôi người đôi người đôi người đôi

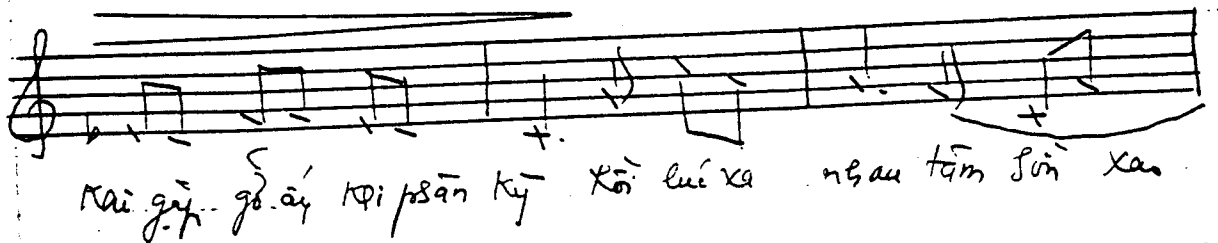
người ai buồn hơn ai? Ai buồn hơn ai? Trôi

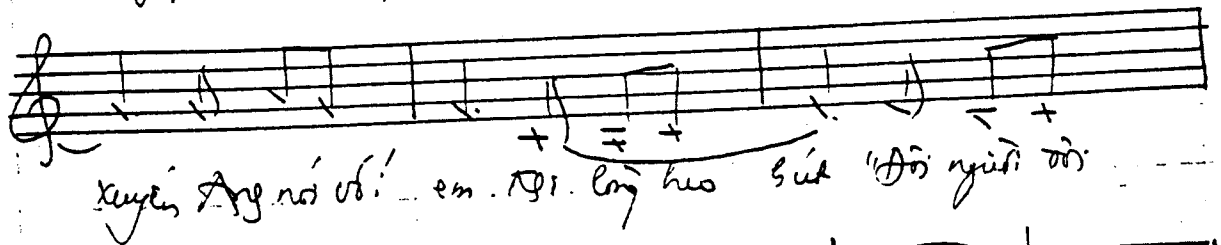
làm chủ lấy những khi còn Chặng vui Mùa đông ta tới giờ khi Ba

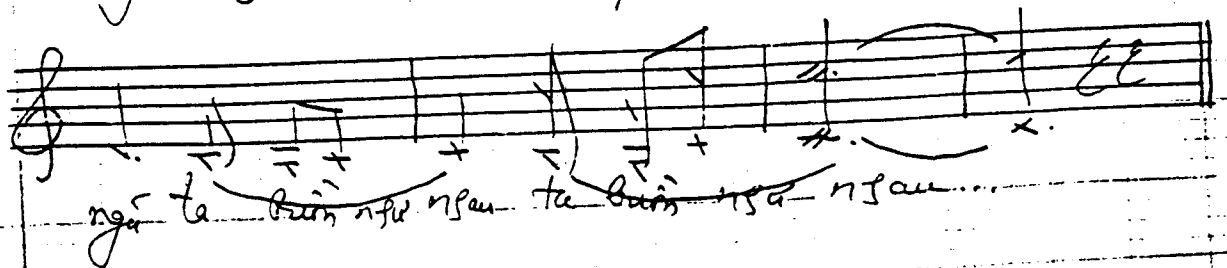
Cháu ơi. Tôi có nước mắt khi tôi cũng chơ lẹ những

khi gặp gỡ ấy khi phân kỳ khi lúc xa nhau tâm hồn xa

xuyên đèo núi với em. Tôi long hoa suốt đời người với

người ta buồn như nhau ta buồn như nhau...